

HUIZE TRIEST-GEMEENSCHAPSHUIS TABOR

Strijdt voor de waardigheid van dak- en thuislozen

Een plek om tot rust te komen en mensen die luisteren, dat schonken de broeders van Liefde aan de Gentse daklozen bij de start van Huize Triest in 1986. De deur staat nog steeds open, maar het huis is niet meer precies hetzelfde. „Daklozen hebben duizend en een dingen niet, maar wel waardigheid. Die respecteert je niet door te blijven hangen bij de noden van toen.”

Belgische daklozen en Oost-Europese families, hier zitten ze samen aan tafel. „Sommigen dachten dat het niet zou lukken, maar er ontstaat een enorme onderlinge solidariteit. © Huize Triest

Jozefien VAN HUFFEL

Vlak voor de middag is in de kapel een gebedsmoment aan de gang. De bedden van de acute nachtopvang zijn klaar voor vanavond en een vrijwilliger verkoopt de eerste driehoekige boterhammen in de broodjeszaak. Hier en daar, vanaf een richel of een kast, lijken borstbeelden van kanunnik Triest de bedrijvigheid in het oog te houden. Onopvallend, maar ongetwijfeld goedkeurend.

Zeventig mensen hebben vandaag al gedoucht in Huize Triest-Gemeenschapshuis Tabor. Coördinator Werner Van de Weghe vermeldt het terloops, maar het is een indrukwekkend getal. In vijf jaar tijd groeide de groep die een beroep doet op de nachtopvang, op het inloopcentrum of op de sociale dienst van 60 naar 700 personen per week. De helft is dakloos.

De dubbele naam draagt het centrum sinds 2004. Hij getuigt van een radicale keuze om te veranderen. „We wilden geen structuren om de structuren. We wilden inspelen op de werkelijke noden”, zegt Van de Weghe.

Sindsdien is de doelgroep van het huis onbeperkt. „Onze vrijwilligers vragen niet wat iemand komt doen. We moeten niet weten hoeveel er op de bankreke-

ning van mensen staat”, legt hij uit. „Ook als ze hier zitten om de dag door te komen en wat gezelschap te zoeken, zijn ze welkom.”

Jonge Belgische daklozen aan wie je het uiterlijk niet ziet. Grote Slowaakse Romagezinnen, vluchtelingen én doorgewinterde zwervers. Vooraf waarschuwd

„Armoede bestrijd je niet met restjes”

sommigen dat het Huize Triest nooit zou lukken te werken met die diverse doelgroep. „Maar het lukt perfect. Mensen leren elkaar kennen en dat gaat verzuring tegen”, zegt Van de Weghe. „Het is toch prachtig dat Marietje, een van de zeldzame echte clochards

die Gent nog telt, hier binnenkomt en 5 euro op tafel legt ‘om luiers voor die *boelekes* te kopen?’ Of dat Belgische daklozen Slowaakse taart zeer appreciëren?”

Van de Weghe gaat kijken of hij in het inloopcentrum nog een warme maaltijd kan krijgen. Hij keert terug met twee boterhammen, netje verpakt in een plastic doos. „Alle 120 maaltijden zijn alweer verkocht”, lacht hij. „Met de broodjeszaak begonnen we een jaar geleden. Voor sommige daklozen is de drempel om in het inloopcentrum te gaan zitten en warm te eten erg hoog.”

Gratis voedselpakketten zijn in het huis verleden tijd. Daklozen raken vooral te weinig aan aangepaste voeding. Van de Weghe: „We moeten hen toch niet overladen met chips of confituur, gewoon omdat we dat gratis kregen? Wij serveren enkel wat we ook zelf zouden eten, vers en gezond. Dat kost geld, maar armoede bestrijd je niet met de restjes van de samenleving.”

Voor elke maaltijd of boterham betalen de dak- en thuislozen een bescheiden bijdrage. „Het motto is: verantwoordelijkheid geven. In de samenleving is niets gratis, dus met geven leer je niets.”

Het is intussen stil in het centrum. De keuken is leeggegeten. „Enkele vrijwilligers zijn echter op pad met Romagezinnen, op zoek naar een school voor de kinderen”, zegt Van de Weghe. „Straks keren ze terug en drinken ze nog een kop koffie.”

Huize Triest-Gemeenschapshuis Tabor draait op enkele werknemers en honderd vrijwilligers. „We worden dagelijks gecoacht”, zegt vrijwilliger Hubert Pattijn. „Na het gebedsmoment om half-tien bespreken we de dag en bekijken we hoe we problemen van gisteren vandaag kunnen voorkomen.” „We maken geen jaarverslag, we draaien de boel om”, vult Van de Weghe aan. „We schrijven uit wat we gaan doen en de hele groep schaaft zich achter dat document.”

Kanunnik Triest is overigens niet de enige die toekijkt. Van de Weghe: „Het is hier altijd Kerstmis, dus niet enkel op 25 december. De kerststal staat hier het hele jaar door. We breken hem nooit af, letterlijk. En natuurlijk heeft dat ook figuurlijk betekenis.”

Advertentie

INVESTEER
MET UW HART
EN MET
UW HOOFD...

WILT U BIJDAGEN AAN EEN BETERE WERELD, EN TEGELIJK VERSTANDIG BELEGGEN?

Investeer dan in microfinanciering via Incofin cvso. U geniet van een dividend en, onder bepaalde voorwaarden, ook van een mooie belastingvermindering. En kleine ondernemers in ontwikkelingslanden kunnen dankzij uw investering een eigen zaak uitbouwen en op een duurzame manier hun bestaan verbeteren...

Word voor eind 2011 aandeelhouder van Incofin cvso en betaal volgend jaar al meteen minder belastingen.

Meer info en het volledige prospectus op www.incofin.com/eengedezaak

Het prospectus van Incofin cvso werd goedgekeurd door FSMA en is bij Incofin gratis te verkrijgen of te downloaden via de website. Een belegging in aandelen van Incofin cvso houdt risico's in. Lees het prospectus daarom voor u intekent.